

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Hæreticis. Titvlvs III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

uris, quod nec testari, nec legata eis seu relista perci-
pet volunt, & infernos ad successiones, tam ex testa-
mento, quam ab interato sicut prorsus & reddantur inha-
bita, nec ad publica quilibet admittantur officia, sicut
quæ illis omnes actus legitimi penitus & interdicti, & tan-
quam excommunicati, hostesque catholice fidei (post
quæ de ipsorum huiusmodi emeritate constitutæ) die-
bus dominicis & festis publice nuncientur, & in fi-
cione bona eorum omnia devolvantur.

CAP. II.

*Iusti ad fidem conversi non sunt in bonis molestandi, ne sint de-
signati conditio poli baptizamus, quando essent ante.*

Iohannes XXII.

Dignum & arbitratum, & quis conふum, fonte rena-
tis baptismatis iudaica excitate dimissa ampliori-
bus favoribus aut gratiis, quam antea abundare: inde-
ans & absurdum, ut qui in perfida abundant, cogan-
te mendicare fideles: universi & singulis rectoribus,
huius officialibus, comitatus Vencini, aliorumque co-
munitatis, & terrarum pertinentiæ ad Apoliticam
clericis, & p[ri]micerios & mandamus, quatenus con-
venit huiusmodi & qui in possum convertentur, in
possessus & bonis aliis, quounque nomine confe-
ntur, quæ in combatibus & terris prædictis conver-
sione obtineant, seu etiam obtinebunt, occasio-
ne sedula nullam molestiam inferant, nec ab alio in-
feri permitant: sed ipsi in his & aliis se favorables
videntur, ipsos ab injuriis & molestiis protegant & de-
fendant, ut sic de servitute ad libertatem se transire per-
mitte, ne credite prætextu mendicitatis odibilis ad di-
stilleri perdidit compellantur. Nulli ergo, &c. no-
nunquam præceptio[n]is & mandati infringere. Datum
viii. Cal. Aug[usti]. Anno 4.

DE HÆRETICIS.

TITULUS III.

CAP. I.

Dicitur, per hoc, codicis lib. 6. declarat, bona hæreticorum per-
doluntur, ut si p[ro]p[ter]a veteres.

Benedictus XI. Inquisitoribus heretica
prævolutus.

X eo b, quod quadam novella constitutio su-
per negotio heretica prævolutis à bona memorie
Bonifacio Papa octavo, prædecessore nostro, edita
veneratur, quod in ipso negotio per diœcesanos Episco-
pos & inquisidores super eodem facto inquiri valeat
comunione, quod in diœcese fidelium solitudo, &
sibi invicem communicare processus: Nos con-
siderem solitudo, quando & quoties sit ita processuum
communicatio faciente. Non autem de fratribus no-
stris consilio intelligendo diœcesanos & inquisito-
res, dum de vim processere, cùm hi & illi sepa-
rarent, quando Episcopi tantum, vel inquisitores
solitudo procedunt: consultatione vel[er]a breviter re-
spondemus, quod quando utique procedant se[un]dum
sibi in fine tantum, dum nihil restat agendum,
quod solum sententia promulgatur, communicare
processu. Litterem quib[us]dam potuisse videri per
ap[er]tum, quod sicut quando aliquis ex officiis
seu alio debenter sententiam, ut puta, quando ad-
ministrator delegat causam, sibi sententia referatur;

a. Vide communément Pauli Papa III. m[is]cip. cupen-
do l[et]teris, ubi de hac materia plenus caveretur. b. Propter nota-
tions ap[er]tum per hoc de h[ab]et. lib. 6. vide Nicolai Eymericum in direc-
tione Inquisitorum pars 3. quaff. 30.31. & 32. Reptorium Inquisi-
torum communicari, sed quomodo, & Zanchium tractat, de
h[ab]et 3.27.

a. Vide Eymericum in directorio Inquisitorum. p.3.q. 104. 105.
& seq. b Rom. 12. c Proverb. 6. & 23. d Seulice La-
teran. sub Innoc. II lib. 22.

saltem in principio, id est, contestatione, rursus in medio,
& semel in fine quæ sunt examinata audire debet: ita &
in causa præfenti, ubi ex actis coram alio habitus alter
profert sententiam, si alter huiusmodi acta recenscat: quod
acti non potest, si eorum denegetur editio: tamen id
a quæstionis canonum non admisit. Num sane calum ex-
cipimus, si alter commode non possit procedere, nisi al-
terius actis viis. Ex hac enim causa semel tantum (us
fraudi locutus non sit) in toto negotio copia tribuatur.
Verum quia a nonnulli diœcesani partem, partis pro-
veniunt de hæreticorum bonis inquisitionis officio de-
putate propter expensas, quas dum inquirunt in speci-
ficio negotio faciunt, a vobis exigere moluntur, hoc tan-
quam iuri abfumbe (cum ordinarii finis, ideoque offi-
cium tale, quod eis incumbit, proprios oportet comple-
re spesendi) fieri penitus prohibemus. Rationem au-
tem idem diœcesani præuentum, obventionum ex in-
quisitionis officio a vobis, non obstante aliqua institu-
tione, confutet, vel mandat contraria, non expone-
lant: fed eam camere nostra, vel alii, cui nos vel lucel-
lores nostri Romani Pontifices mandaverimus redde-
dat, redditus, quæ generaliter obseruati jubemus.

CAP. II.

Tres errores magister Iohannes de Poliaco, docteur Parisiensis, his
damnantur.

Iohannes XXII.

VAs & electionis doct[or] eximius, & egregius prædica-
tor, cujus prædicatione mundum docuit universem, præ-
sumptuofam illorum audaciam refranare solitus, quæ
prudentia propria innentes, in errores proprios prola-
buntur, non plus sapere, quæ oportet sapere, sed ad so-
brietatem sapere salubri doctrina suggesti: & juxta Sa-
piens & eloquium: Quisque sua prudentia modum
ponat. Sane diudum quæ dilectum filium magistru[m] Ioh-
annem de Poliaco, sacra Theologie Doctorem, certis ex-
causis de fratribus nostrorum consilio ad nostram præ-
ficiam vocavimus: fide digna relatio ad nostrum per-
duxit auditum, quod ipsa in quibusdam articulis tangen-
tibus ponentia sacramentum, non sobrie, sed perpe-
ram sapientia, inscriptos articulos, periculoso contin-
entes errores, docens publice in suis prædicationibus, &
in scholis. Primo siquidem adfrons, quod confessi fra-
tribus, habentibus licentiam generali audiendi confessio-
nes, tenentur eadem peccata, quæ confessi fuerant, ite-
rum confiteri proprio fæc[t]o. Secundo, quod flante, O-
mnis utriusque Iesus edito in concilio generali d. Rom.
Pontif. non potest facete, quod paraceliani non teneantur
omnia peccata sua semel in anno proprio fæc[t]o confi-
teri, quem dicit eff[ec]tus paraceliana curatum. Imò nec
Deus posset hoc facere: quia (ut dicebat) implicat con-
tradictionem. Tertiù, quod Papa non potest dare potest
tem generali audiendi confessionem: imò nec Deus
qui confessus habentis licentiam teneantur eadem, confi-
teri proprio fæc[t]o: quem dicit eff[ec]tus (at præmititur)
proprium curatum. Nos sicut scit volentes, si sugge-
sta nobis veritatem haberent, articulorum præmissorum
copiam eidem magistro Iohanni fecimus assignare, & ad f[ac]tū
defensionem plenam audienciam sibi præbuvimus, tam
in nostra & fratribus nostrorum præficiis in confessorio,
quæ alias coram aliquibus ex ipsiis fratibus per nos
ad huiusmodi officia depunatis. Verum, licet præ-
fici magister dictos articulos, & contenta in ipsiis de-
fendere intenerit, afferebat tamen se paratum credere
& tenere in præmissis & aliis, quæ tenenda & creden-
da esse sedes Apostolica definiret. Nos sicut attendeantes,

quod predictorum articulorum assertio, predictio, & doctrina redundare poserant in militari periculum ariam: prius per prafatos magistros in Theologia examini fecimus diligenter. Nos ipse etiam cum dictis fratribus nostris collationem solerem & examinationem habuimus super his. Per quas quidem collationem & examinationem super his habitas, compremis primitos articulos doctrinam non sanam, sed periculosa multum & veritati contraria contineat. Quos etiam articulos omnes & singulosdem magister Iohannes, etiam sibi rationibus opinioni dudum sua habita contraria demonstratis, in consilio revocavit: assertens se credere eos non veros, sed ipsorum contrarium verum esse, & dicens se melius rationibus subi factis in contrarium respondere. Ideoque ne per affectum, pradicem, & doctrinam hujusmodi in errore (quod absit) animi simplicium probabant, omnes articulos & quemlibet eorum tanquam falsos & errorios, & à doctrina sacra devios auctoritate Apostolica condemnamus & reprobamus, de fratrum nostrorum confilio predictorum, doctrinam contraria veram, & contrarium esse catholicum assertentes: scilicet, quod illi, qui predictis fratibus consentent, non magis teneant eadem peccata confiteri iterum, quam si ea alias confessi sufficiunt eorum proprio fæceroi iuxta concilium generale 4. Optantesque veritatis vias nostras effidibus cunctis, & predictis erroribus praclaudere adiutum, ne subintrem erroris, felicis recordationis Alexandri quarti, & Clementis quarti Romanorum Pontificum, prædecessorum nostrorum vestigia innitendo, universi & singulis districtibus inhibemus, ne quisquam primitos articulos per nos (ut præsumitur) damnatos & reprobatos, & contenta in eis, vel aliquo ipsorum, utpote à catholicis mentibus refusa, tenete audeat, seu defendat quomodolibet, vel docere. Quocirca universitatibus vestris per Apostolica scripta: præcipio mandamus, quatenus universis & singulis vestrum in civitatibus & dioecesi, vestris convocatoe clero & populo communiter omnia præmissa & singula per vos, seu alios solemnitate publicetis. Nos etiam eidem magistro Iohanni mandamus, quod in scholis & sermone. Parifisi predictos articulos, & contenta in eistanquam veritati contraria propria vocis oraculo, asseveratione constanti publice debet revocare. Quod se facturum dicitus magister Iohannes efficaciter reprobavit. Datum Avi. 8. Cal. Aug. Pont. nost. Anno 5.

CAP. III.

Inquisidores heretice præstatu censorias subministratas possunt in officiales & munios sedis Apostolica sine ipsius licencia speciali: sed de eorum excessibus informationes facere possunt, & deinde Romano Pontifici significare.

Idem.

Cum b. Matthaeo de Pontinian. ordinis predicatorum, inquisitor heretice præstatu in regno Siciliae auctoritate Apostolica deputatus, frivola occasione questi, ac nostra & Apostolica sedis reverentie & honore postpositis, indebet filium G. de Balo, Archidiaconi Forolivini. Capellani nostrum, Campainix, Marinumque rectorem excommunicationis sententiam inconsulitis moribus, non sine multa temeritate, duxerit proferendam: Nos volentes de extero talium præsumptiorum obviare, universis & singulis, tam ordinariis, quam delegatis judicibus, & inquisitoribus

a. Id est, Cœc. gen. Letr. sub anno. III. c. 21. Et refertur in causa omnium de plenis, & remissi. b. Super haec constitutione, vide omnino Confessio Iusti, n. 105. factum super quod confitum nunc circumfretur post Confessio Olavradi add. Eymereum in directorio inquisitor. part. 3. quest. 26.

præstatu ejusdem, & aliis universis & singulis, quaque auctoritate fungantur, auctoritate Apostolica ab aliis inhibemus, & mandamus expedit, ne contra nosrum aliquem, quavis occasione vel causa, alioz taliter & Apostolica sedis licencia speciali, per facta ipsa quædam concedenda, plenam suæ de tenui præsumptionem procedere quocummodo prædictum est, vel ipsorum aliquem excommunicationis vel legonis, seu qualvis alias sententias promulgare. Non enim nunc decennium intum & transsequitur, quætra inhibitionem & mandatum hujusmodi conseruantur. Volumus tamen, quod doceatur & applicetur predicti, super illis, que negotio tangunt sicut illi vero super illis, que rem tangunt vel publicam peccatum, sive ordinarii, sive delegati quæcumque sententiae fuerint, prout possit ad eorum officium pertinet, quid per officia & munios ipsorum indebet hanc teatrum existent, se plenius informare: hinc nonnulli dignificare studemus, ut provideat super hoc de tenui opportuno valeamus. Nulli ergo. Deum Amem. XII. Cal. Ian. Pont. nost. Anno 5.

DE SCHISMATICIS
TITVLVS IV.
CAP. VNICVM.

Pacefus & sententia latet per Bonifacium VIII. papa Iacobum & Petrum de Colonia, terque Stephanum, et Iacobum, revocat his Benedictus XI. excepto inquit in quibus nihil immutat. Et sic (ut claret patet) in quoque corrigit, & præstiter revocat cap. secund. est. in lib. 4.

Benedictus XI.

Volum boni memor Bonifacius VIII. papa prædecessor nostre, contra Iacobum, Petrum, & Iohannem de facto Vito. Opere quædam Agapitum, Stephanum & Iacobum Syrum, reges memorati Iacobi & filios ultra Ios. de Ottone, ac poteritatem eorum, necnon contra Hieronimum, hoc de Ioh. de monte nigro, ac aductores, fuisse & reges eorum, cuiuscunque status, etiam interuersi, vel regali dignitate fulgerent, contra ipsam in hac nocte, datum vixit, variis fecit processu, fententia penales poenas habentes & nullas, prout in eisque processibus continetur: ex quibus si prius erat multa prolixis breves exprimitur, quod intelligi volent, quod singulariter singulis numeratis, & nominum certas. Inter cetera siquidem depositis dictis locisque Petri, à cardinalibus familiis Rom. eccl. redditis eis filios dicti Iacob, & poteritatem eorum inhibuit ut non poterit dignitatis apicem & cardinalatus honorificos condirentque Iaco & Ottone, & Ricardum Benficiis ecclesiasticis, & ecclesiasticis privatis, et ceteris. & Agapitum, Stephanum & Seyaram poterit hunc ut arce, & ita ecclæsia supradicta ipsorum existimat bona & jura, plurimi ex communicatione generali innovavit, addidit infamie, capiendo expulsos, sublevavit schismatics, & tanquam hereticos punienter, ab administrationibus & officiis, jurisdictionibus, et dignitatibus in unce & circa in eorum rebus curia, ac ipsorum potestor perpetuo, & in tempore ecclæs. usque in quartam generationem, per malitiam & foemineum sexum coegerit: eis incloater, confitent & habitationem urbis, circumpolos regnos, et terrarum subiectarum ecclæsies interdicti, & interdictiones fecit. Nos itaque, quæ ipsa vice in terris regni, cuius est proprium misericordie & pacis, eorum salutem & secundum compatimur, ad clementiam pro eis conseruare, ipsi pietatis nostræ apostolis referuntur. B.